

Antiga Bòbila de Dusfort

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Dusfort.
Emplaçament S'hi arriba des de la C-1412, just davant del trencall de l'ajuntament.
Alçada: 650

Coordenades:

Latitud: 41.73768
Longitud: 1.49563
UTM Est (X): 374900
UTM Nord (Y): 4621745

Classificació

Número de fitxa 08036 - 172
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Algunes estructures comencen a tenir un estat de conservació deficient. A l'interior també s'observa aquesta mateixa patologia.

Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Gres Catalan. Crta. De Ponts, s/n Apt. 35 - 08280 CALAF

Fitxes associades:

[Dusfort](#)

Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP

Data de registre de la fitxa: dl., 01/07/2013 - 02:00

Descripció

Conjunt arquitectònic situat entre la carretera C-1412 i l'Eix Transversal. Esta format per dues naus de grans dimensions de planta rectangular, i petites edificacions complementaries. Es troben en un estat de conservació deficient, tal com es pot observar des de l'exterior, però també des de l'interior. Les dues naus principals estaven destinades a l'emmagatzematge ja fos del material obtingut, com de les eines o materials utilitzats per a l'obtenció de la ceràmica. També hi havia un espai destinat per la ventilació. Entre aquestes dues naus, hi trobem un altre espai on es poden observar algunes boques del forns. A l'entorn hi trobem les mines d'argila d'on s'extreia el material per a la producció.

Història

L'any 1869 va néixer a Òdena Vicenç Sugrañes i Solé, fundador i creador de l'empresa familiar que a l'any 1971 es conegué comercialment com a Gres Catalan. No obstant, abans d'arribar a aquesta data diferents foren els episodis que l'explotació familiar hagué de superar. 50 anys abans, a l'any 1921, Vicenç Sugrañes va comprar els terrenys que tenia arrendats al preu de 2500 pts. Terrenys en què a l'any 1911 havia construït un forn primitiu per coure ceràmica. En aquells moments la producció ceràmica de teules i totxanes, així com el forn de llenya, era totalment manual. Amb la mort de Vicenç Sugrañes 5 anys després, fou el seu fill, Isidre Sugrañes qui continuà l'explotació familiar. Passada la Guerra Civil s'inicia un procés d'expansió de l'empresa, segurament afavorida per la reconstrucció dels estralls de la Guerra. A l'any 1942, es construeix una nova bòvila que augmenta la producció a les 30 tonelades diàries de material. Aquest augment implicà una modernització i mecanització del procés de fabricació i cocció. A l'any 1955, la mort d'Isidre Sugrañes deixà a mans dels seus tres fills qui s'encarregaren de construir una nova bòvila de tres pisos. A partir d'aquí amb la recuperació econòmica dels anys 60's també s'inicià l'especialització de l'empresa, vivint el seu gran moment a finals dels anys 90's del segle XX i principis del s. XXI amb l'expansió immobiliària del país. Amb la punxada de la bombolla immobiliària, l'empresa va entrar a l'any 2010 en un crisi que ha posat en entredit la seva viabilitat.

